

Mondják, több igazság van. Isten tudja az igazat, a valót. Mi csak kutathatjuk azt, de kutatnunk – főképp a művészet eszközeivel – nemcsak szabad, hanem szükséges is. Amiért ezt tette s teszi ma is, köszönet érte Sütő Andrásnak.

A Bornemisza Péter Társaságnak, mint az Ausztriai Magyar Lelkigondozó Szolgálat művelődési intézményének, az a dolga, hogy szellemi műhelyként segítse az ausztriai magyar közösséget, bennünket, mindannyiunkat, akik közül sokan kisebbségi sorsot újabb kisebbségi sorsra váltottunk, hogy megőrizzük azt, amit megőrizni ide menekültünk. Egyedüli célunk s létjogosultságunk lévén jelmondatunk nem lehet más, mint az, hogy közösen a közösségért, közösen a közös célért. Jelszavunk nem lehet más, mint ez: együttműködés. Együtt másokért, együtt mindannyiunkért.

Az utóbbi két est során szerzett felejthetetlen élményeink, s a Bornemisza Péter Társaság immár több mint három évtizedes múltjában sorakozó többi rendezvény átütő sikere azt bizonyítja, hogy a társaság eleddig nagyszerűen végezte munkáját, szolgálta a célt. Ezt pedig mindenekelőtt létrehozójának, szellemi mentorának, irányadójának, úgy is mondhatnók, a társaság lelkének, Szépfalusi Istvánnak köszönhetjük.

Most, amikor ő a stafétabot átadásáról beszél, s munkacsoportokat alakít a feladatok jövőbeni ellátása végett, egyre égetőbben merül föl bennünk a kérdés: vajon ugyanolyan sikerrel tudjuk-e majd ellátni ezt a nagy és fontos feladatot, mint ő? Válaszom erre: bizonyára sikerülni fog, ha ugyanolyan odaadással, valódi célunkat soha szem elől tévesztve munkálkodunk közös ügyünkért.

István; nekünk, az albizottságoknak nyújtottad a stafétabotot, s mi fogjuk azt. De azért – Sütő Andrással egyetemben – kérünk: még ne ereszd el!

